

kunde have været færdige allerede til April. Om det nu naas, er en anden Sag. Jeg tør maaske haabe paa, at den højtærede Minister har en Overtaskelse af behagelig Art i saa Hensende fra Boligkommissionen?

Christiansen: Det er ikke min Sag at svare paa Ministerens Vegne, men jeg har den Ære at være Medlem af Boligkommissionen, og saa begaar jeg maaske ingen Indiskretion ved at sige, at det saakaldte Materiale, som det ærede Medlem havde stillet til Raadighed for Kommissionen, er blevet undersøgt og antagelig vil blive sendt tilbage, fordi det var alt for løst, og man ikke paa Grundlag af det Materiale kunde bygge noget som helst. Antagelig har de, som har indsamlet dette Materiale, gaaet rundt og set paa nogle københavnske Ejendomme nede fra Gaden og skrevet op, at de syntes, at der kunde indrettes nogle Beboelseslejligheder i dem. Men der er jo noget mere reelt, thi efter at det ærede Medlem havde rejst Sagen her i Salen, har det ærede Medlem og hans Meningsfæller rejst Sagen i Form af et Forslag til Beslutning i Københavns Kommunalbestyrelse, hvori man opfordrede Kommunalbestyrelsen til ved Annoncer i Bladene at opfordre de Grundejere, som havde saadanne Ejendomme, til at indsende Tegninger og Begæringer om at maatte indrette Kvistlejligheder, og man stillede dem i Udsigt, at man da ikke vilde vige tilbage fra at yde Laan til saadanne Ombygninger, hvis det kunde fremme Formaalet. Det skinnede igennem hele Forhandlingen, at selv om man ikke vilde gaa med til at fastsætte et bestemt Beløb, vilde ingen vige tilbage for at yde Laan, hvis det gjordes nødvendigt, og hvis der kunde komme noget ud af det. Saa indrykkede man i Bladene et Opraab, hvori man sagde til Grundejerne, hvad Kommunalbestyrelsen havde besluttet. Efter hvad jeg har erfaret paa Forespørgsel, er det kun ganske enkelte, der har henvendt sig pr. Telefon og spurgt, hvorledes det i Grunden hang sammen med den Historie, og om man kunde komme frem ad den Vej. Antallet er langt fra saa stort, som det har været antydnet. Jeg tænker slet ikke paa 3—400 eller 3—4000. Det drejer sig i alt maaske ikke om en Snes Lejligheder, der saaledes kunde indrettes efter Forespørgsler, som Grundejerne i dette Øjeblik har rettet til Københavns Kommunes Økonomikontor. Det forekommer mig at tyde ret tydeligt paa, at det har været en forfejlet Idé. Det gaar vist ikke an i stor Stil at berøve Lejere, hvad de

forud har lejet, og det er vist ogsaa de færreste Husejere, som saadan paa en Studs vil gaa med til at ombygge deres Huse, fordi en saadan Bevægelse bliver sat i Gang.

Rambusch: Jeg vilde gerne have lidt nærmere Oplysning om et lille Punkt, som blev mig noget uklart. Det forekom mig nemlig, at den højtærede Minister, da han imødegik Argumentationen med Hensyn til enkelte Værelser, talte om Etværelseslejligheder, og det er jo noget helt andet. Jeg vil derfor gerne have klaret, om det virkelig kun var enkelte Værelser, den højtærede Minister talte om.

Poul Rasmusen: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) talte om, hvad der er foregaaet et andet Sted. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg vil kun fremdrage en af det ærede Medlems Udtalelser, idet han sagde, at „vi lod det skinne igennem, at vi vilde hjælpe“. Men det, de Herrer veg tilbage for, var at give et bestemt Tilsagn om Laan, hvis Omstændighederne virkelig var saadanne, at det var rigtig at støtte Bestræbelser for Forøgelse af Lejlighedernes Antal. Man lod det „skinne igennem“, men vægrede sig rent ud ved at sige, at man vilde hjælpe.

Da det ærede Medlem sagde, at det Materiale, der var kommet op i Boligkommissionen, har været „for løst“, vil jeg sige, at det kan man ikke gøre gældende fra en Kommissions Side, medmindre man positivt kan erklære, at de og de Steder, som vi havde anvist som brugelige til Indrettelse af Lejligheder, ikke kunde bruges dertil. Det ærede Medlem maa huske paa, at vi befinder os i en Nødtilstand, saa man kan ikke slippe bort fra dette Spørgsmaal blot ved at sige, at det, der er kommet frem fra anden Side, er „for løst“, derved handler man selv for løst.

Indenrigsministeren (Bode): Hvis det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) talte med Henblik paa den Forhandling, der har været om Fremlejespørgsmaalet, maa jeg sige, at det er selvfølgelig om enkelte Værelser, der har været Tale.

Til den ærede Ordfører for Udvalget (Godskesen) vil jeg gerne sige, at det var min Hensigt at udtale Tilfredshed over, at Udvalget ikke havde klippet Boliganvisningslovforslagets Livstraad over, at det ikke havde begravet dette Lovforslag. Jeg støttede mig herved til Udtalelser saavel